

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/22/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123011594
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123011594.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a Mgr. Jána Odnogu na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. februára 2024 prejednal sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Čadci, trvale bytom C. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 5Nt/37/2023 zo dňa 19.01.2024 a takto jednomyselne

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného A. B. zamietla, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/83/2020 zo dňa 03.12.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/39/2022 zo dňa 08.11.2022 bol A. B. odsúdený pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Na výkon trestu nastúpil dňa 08.11.2022 a predpokladane ho má vykonať dňa 08.11.2026.

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 5Nt/37/2023 zo dňa 19.01.2024 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) bol podľa § 412 ods. 1 Tr. por. zamietnutý návrh odsúdeného A. B. na prerušenie výkonu vyššie uvedeného trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odsúdený písomne sťažnosť. Namietal, že ide o nesprávne rozhodnutie, ktorému predchádzalo nedôsledné preskúmanie a vyšetrenie jeho zdravotného stavu odborným špecializovaným lekárom. Je toho názoru, že sa nemožno opierať o zdravotné podklady poskytnuté len z jeho zdravotnej dokumentácie, najmä ak v nej nie sú uvedené všetky relevantné skutočnosti o jeho zdravotnom stave. Čo sa týka ponúkanej hospitalizácie v NOO a ÚVTOS v Trenčíne zo strany ústavu na výkon trestu uviedol, že túto odmietol z dôvodu, že s ňou má „osobnú skúsenosť“. Odmietol ju konkrétne z dôvodu hygienických závad. Uviedol, že po chodbe a v izbách sa pohyboval hmyz (šváby, roztoče, ploštice), WC na izbe sa vetrá do interiérov izieb, kde je lôžková časť, pri vetraní oknom preniká štipľavý zápach z vonkajších plechov, kde je 1 až 2 centimetrová vrstva holubieho trusu, pričom v takýchto podmienkach sa odsúdený pacient stravuje, užíva lieky a zdržuje 24 hodín denne. Ďalej uviedol, že dlhodobo trpí infekčnými chorobami a nemá záujem podstúpiť riziko ďalšej nákazy, keďže priestory NOO a ÚVTOS v Trenčíne nezodpovedajú minimálnym štandardom sterilného prostredia pre pacientov s infekčnými chorobami, ktoré sú súčasťou diagnóz v jeho zdravotnej dokumentácii. Taktiež podozrel, že v uvedenom nemocničnom zariadení bol v inom období počas výkonu trestu odňatia slobody hospitalizovaný, kedy bol nemocničným personálom zaradený na takú špinavú celu, že pri aplikácii liekov injekčnou striekačkou do brušnej dutiny si zaviedol infekciu, ktorá následne vyžadovala chirurgický zákrok, ktorý bol vykonaný v civilnej nemocnici v Dubnici nad Váhom. Poukázal na to, že v inom prípade žiadal väzenské zdravotné stredisko o vyšetrenie u chirurgického cievneho špecialistu, na čo mu bolo oznámené, že majú obmedzené možnosti poskytnutia takéhoto vyšetrenia.

V nadväznosti na vyššie uvedeného uviedol, že od 08.11.2023 bola zo strany väzenských zdravotných poskytovateľov poskytovaná zdravotná starostlivosť prerušovaná, čo malo za následok zhoršenie jeho zdravotného stavu. Už pri nástupe do výkonu trestu odňatia slobody dostal silný zápal močového mechúra. Nakoľko nemôže užívať lieky na toto ochorenie, lekárka mu predpísala používať umelú fľašu (bažant na močenie). V súvislosti so silným zápalom močového mechúra v dôsledku zanedbania zdravotnej starostlivosti uviedol, že má ďalšie zdravotné problémy. Záverom uviedol, že diagnózy, ktoré mu boli diagnostikované odbornými špecializovanými lekármi na slobode, viedli k rozhodnutiu o tom, že sa považuje za osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Konštatoval, že predmetné diagnózy ako flebotrombóza sa úspešne liečia na špecializovanej klinike v Bratislave, kde by mu bola poskytnutá adekvátna zdravotnícka pomoc, a to najmä z dôvodu, aby predišiel väčším zdravotným komplikáciám (napr. vnútorné krvácanie), ktoré môžu mať za následok až jeho smrť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná (§ 185 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 Tr. por.), na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo, a takto dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 412 ods. 1 pred bodkočiarkou Tr. por. môže predseda senátu výkon trestu na potrebný čas prerušiť, ak odsúdený, na ktorom sa vykonáva trest odňatia slobody, ochorenie na ťažkú chorobu.

V zmysle § 412 ods. 1 Tr. por. je procesne oprávnený o prerušení výkonu trestu odňatia slobody rozhodovať predseda senátu či samosudca okresného súdu, v obvode ktorého odsúdený vykonáva trest odňatia slobody (§ 407 ods. 2 Tr. por.) formou „ex cathedra“ – mimo verejného zasadnutia, bez výsluchu osoby, na podklade zabezpečených listinných dôkazov týkajúcich sa merita veci. Pre daný „typ konania“ nie je predpísaný spôsob rozhodovania na verejnom zasadnutí. Pred rozhodnutím podľa tohto dôvodu si predseda senátu alebo samosudca vyžiada stanovisko od Zboru väzenskej a justičnej stráže (ďalej len „ZVJS“), resp. nemocnice pre obvinených a odsúdených.

Materiálnou podmienkou na prerušenie výkonu trestu odňatia slobody je ochorenie na ťažkú chorobu. Pojem „ťažká choroba“ je potrebné vykladať v závislosti od možností jej liečby, resp. poskytnutia potrebnej zdravotnej starostlivosti počas výkonu trestu odňatia slobody.

Súčasne však musí byť splnená ďalšia podmienka spočívajúca v tom, že takáto ťažká choroba u odsúdeného vyžaduje na potrebný čas prerušenie výkonu trestu odňatia slobody. Môže ísť o prípady, keď odsúdenému buď hrozí bezprostredné nebezpečenstvo smrti, alebo ide napr. o takú chorobu, ktorej liečenie nemožno odložiť na dobu po skončení výkonu trestu odňatia slobody bez nebezpečenstva pre zdravie odsúdeného, ale zároveň ju nemožno liečiť poskytnutím zdravotnej starostlivosti zo strany ZVJS počas výkonu trestu odňatia slobody.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva zároveň aj to, že takéto rozhodnutie je fakultatívne („...môže predseda senátu výkon trestu na potrebný čas prerušiť...“), teda nie je určená povinnosť prerušiť výkon trestu odňatia slobody, ale takéto rozhodnutie je ponechané na úvahe súdu.

Samosudkyňa súdu prvého stupňa správne skúmala existenciu týchto dvoch na seba viažucich podmienok, pričom pre svoje rozhodnutie mala dostatočné podklady. Vychádzala z obsahu písomnej správy – stanoviska riaditeľa NOO a ÚVTOS v Trenčíne k návrhu odsúdeného o prerušenie výkonu trestu zo dňa 20.12.2023 (ďalej len „návrh“), v ktorom bolo konštatované, že odsúdený netrpí ochorením, ktoré by vyžadovalo prerušenie výkonu trestu zo zdravotných dôvodov, pričom mu je možné v podmienkach ZVJS poskytovať adekvátnu zdravotnú starostlivosť.

O objektivite vyššie uvedenej správy pritom svedčí aj konštatovanie lekárky zdravotníckeho zaradenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom (kde odsúdený aktuálne vykoná trest odňatia slobody) D. E. C., ktorá vo svojom stanovisku k návrhu uviedla, že odsúdený trpí ochoreniami, ktoré ho bezprostredne neohrozujú na živote. Stav odsúdeného je aktuálne stabilný, bez zhoršenia zdravotného stavu, pričom je v schopnostiach ZVJS poskytnúť odsúdenému zodpovedajúcu zdravotnú starostlivosť.

Podľa krajského súdu samosudkyňa súdu prvého stupňa správne vychádzala aj zo stanoviska Generálneho riaditeľstva ZVJS, odboru zdravotnej starostlivosti zo dňa 03.01.2024, kde je konštatované, že sú schopní poskytnúť odsúdenému adekvátnu zdravotnú starostlivosť, pričom vzhľadom na aktuálne lekárske poznatky neexistuje pre neho iná vhodnejšia liečba, ktorá by bola vykonávaná mimo prostredia ZVJS. Zdravotný stav odsúdeného nie je vážny, netrpí na nevyliciteľné ani život ohrozujúce ochorenie. V prípade zhoršenia zdravotného stavu vie ZVJS odsúdenému zabezpečiť hospitalizáciu v NOO a ÚVTOS v Trenčíne, eventuálne v civilnej nemocnici. Odsúdený je schopný výkonu trestu odňatia slobody v zariadeniach ZVJS a nie je dôvod na prerušenie trestu zo zdravotných dôvodov.

Z predpisov upravujúcich výkon trestu odňatia slobody zároveň vyplýva aj to, že ak zdravotný stav odsúdeného vyžaduje takú zdravotnú starostlivosť, ktorú nemožno poskytnúť v ústave na výkon trestu, poskytne sa mu v potrebnom rozsahu v nemocnici pre obvinených a odsúdených. Ak to nie je možné, ZVJS je dokonca povinné poskytnúť takúto zdravotnú starostlivosť na nevyhnutne potrebný čas aj v inom „civilnom“ zdravotníckom zariadení bez toho, aby došlo k prerušeniu výkonu trestu odňatia slobody – § 5 ods. 3 Zák. č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Ak by tak nepostupovali, výkon trestu odňatia slobody by nebol vykonávaný v súlade s právnymi predpismi, ktoré ho upravujú, a ani v súlade so zásadou humánnosti trestania v slovenskom trestnom práve.

Z tohto pohľadu potom nemajú vo veci konajúce súdy rozumné dôvody nevychádzať z písomného vyjadrenia riaditeľa NOO a ÚVTOS v Trenčíne (podpísané primárom oddelenia neurológie a iných špecializovaných odborov), ako aj z ostatných zabezpečených podkladov (stanoviska lekárky zdravotníckeho zaradenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom a stanoviska Generálneho riaditeľstva ZVJS, odboru zdravotnej starostlivosti) podľa ktorého ZVJS je schopné zabezpečiť odsúdenému zodpovedajúcu zdravotnú starostlivosť. Súčasne z týchto podkladov vyplýva, že zdravotný stav odsúdeného je stabilizovaný, pravidelne sledovaný a bezprostredne na živote ohrozený nie je.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam súd prvého stupňa správne vychádzal zo zabezpečených podkladov o zdravotnom stave odsúdeného a rozhodol tak, že nie je potrebné odsúdenému v aktuálnom čase prerušiť výkon trestu odňatia slobody.

Aj podľa názoru krajského súdu odsúdený neochorel na ťažkú chorobu, ako to má na mysli ustanovenie § 412 ods. 1 Tr. por.

Z uvedených dôvodov preto ani podľa názoru krajského súdu v danom prípade za súčasného stavu ochorenia odsúdeného niet dôvodu pre záver, podľa ktorého v zmysle § 412 ods. 1 prvá veta Tr. por. by riadne poskytnutie potrebnej liečby odsúdenému bolo nezlučiteľné s výchovným pôsobením trestu odňatia slobody, ktorý trest odsúdený v súčasnosti vykonáva.

K dôvodom sťažnosti odsúdeného krajský súd záverom dodáva, že jeho nespokojnosť s doteraz poskytovanou zdravotnou starostlivosťou v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody, ktorú naviac odsúdený začal aj odmietať (?!), nie je dôvodom na prerušenie výkonu trestu odňatia slobody.

Z vyššie uvedených dôvodov preto rozhodol krajský súd tak, že sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.